

Jeg vil gerne starte med at sige, at for Det Radikale Venstre er det ikke et enten-eller, det er et både-og, og det er det sådan set for de fleste partier, som jeg hører det. Det er det selvfølgelig, fordi egenkontrol kun er noget værd, hvis der er en effektiv myndighedskontrol samtidig.

Det skyldes, at man ikke kan sætte ræven til at vogte gæs, det skyldes, at egenkontrollen primært, som hr. Jørn Jespersen så glimrende redegjorde for, er smart for de større virksomheder, og endelig skyldes det, at egenkontrollen selvfølgelig fokuserer på de *kendte* risici og ikke kan dække de *ukendte* risici, som myndighederne og forskningen måtte finde hen ad vejen.

Kl. 15.30

Derfor er det et slag mod forbrugerne og mod fødevarer sikkerheden. Uanset hvor mange pæne ord ministeren og hendes dikkende lammehaler pakker det ind i, er det et slag mod forbrugerne og fødevarer sikkerheden, at man sparer de penge, man gør i år, og at man yderligere lægger op til at spare 20 mio. kr. i Fødevarer direktoratet i 2003, 32 mio. kr. yderligere i 2004, og hele 55 mio. kr. yderligere i 2005, ud over at den særbevilling til egenkontrol, som hr. Jens Kirk nu har nævnt 4-5 gange, i øvrigt forsvinder fra 2003.

Det, Fødevarer direktoratet kan spare og rationalisere sig til f.eks. i forhold til kødkontrollen, kommer primært erhvervet til gode i form af færre gebyrer og lavere takster, og det er jo godt. Men det betyder altså, at besparelserne rammer de områder, der ikke er gebyrbrugerfinansierede, dvs. de områder, der er rettet mod forbrugerne. Det drejer sig om yderligere reduktion af antallet af tilsyn, yderligere reduktion af antallet af mikrobiologiske prøver, reduktion af overvågningsprogrammerne, hvad angår pesticider, næringsstoffer, kemisk forurening og anden kemi, f.eks. tilsætningsstoffer, og reduktion af forskningsprogrammer.

Det er en hel særlig logik, der tilskrives – i øvrigt en logik, som regeringen udmønter ganske glimrende – at på de områder, som regeringen ikke kan lide, og det er sådan noget som ulandsbistand, miljø, vedvarende energi, fødevarer sikkerhed osv., der opnår man effektivitet, hvis man skærer ned, hvorimod det på de områder, som regeringen godt kan lide, og det er områder som hospitaler, erhvervslivet, landbruget og forsvaret, bliver godt, hvis man tilfører penge. Det er en ganske særlig logik.

Jeg bliver nødt til at slutte med at sige, at jeg opfatter ministeren som en meget sympatisk po-

litiker med sympatiske holdninger, som hun ikke forsømmer nogen lejlighed til at gøre opmærksom på i sympatiske vendinger, men det, som ministeren de facto gennemfører, det, som er regeringens politik – en regering, som ministeren dog er medlem af – er ikke sympatisk. Det er kortsigtet, stik imod forbrugernes interesser og på lang sigt også imod erhvervets interesser.

Derfor havde vi håbet på, at vi kunne samle et flertal i Folketinget i dag til at støtte den sympatiske minister i hendes kamp mod en usympatisk politik og en usympatisk regering. Det lykkedes ikke; de dikkende lammehaler er kaldt til orden igen.

Men jeg vil gerne sige herfra, at det forslag til vedtagelse, som regeringen har lagt frem, kan vi selvfølgelig ikke stemme imod, men forslaget er i og for sig forholdsvis ligegyldigt, for det er jo det, vi er enige om, det er det grundlag, vi samarbejder på, det er alle enige om. Så det agter Det Radikale Venstre simpelt hen at undlade at stemme til, for det er et forholdsvis intetsigende forslag.

Men vi håber da meget, at man vil begrunde, hvorfor man fra regeringens side ikke ønsker at støtte det forslag til vedtagelse, der meget præcist og konkret bare konstaterer, at der ikke er brug for yderligere beskæringer på det område nu.

Derfor skal det sidste, jeg siger, være et direkte spørgsmål til ministeren: De fremskrivninger, som står i finansloven for 2002, og som lægger op til besparelser på over 100 mio. kr. i Fødevarer direktoratet i de kommende 4 år, er de alvorligt ment?

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Jeg siger tak til hr. Martin Lidegaard, der åbenbart er i gang med både finanslovforhandlingerne for 2003, 2004 osv.

Kan hr. Martin Lidegaard bekræfte, at på området kontrol og eftersyn lagde SR-regeringen op til, at der i 2001 skulle bruges 776 mio. kr. og i 2005 623 mio. kr., altså 150 mio. kr. mindre? Det kunne være ganske interessant, nu vi andre skal høre på den her kritik.

Det andet spørgsmål er: Mener hr. Martin Lidegaard, at de kontrolprincipper, som Fødevarer direktoratet har lagt til grund, og som vi er enige om, er intetsigende? Det synes jeg er ganske spændende. Og hvis man er enige i dem, hvorfor stemmer man så ikke for?